

İKRİME İBNİ EBÎ CEHİL (R.A.)

İkrime, 575 yılında doğdu. Künyesi Ebu Osman İkrime bin Ebi Cehil Amr bin Hişam el-Kureyşî'dir. İslâm'ın en büyük ve en azılı düşmanı olan Ebu Cehil'in oğludur. Müslüman olmadan önce İslâmiyete ve Müslümanlara karşı en sert muhalefet edenler arasında yer aldı. Müslümanlara karşı girişilen hemen her faaliyette aktif rol oynadı. Bedir Savaşı'nda bulundu. Babasının ölümünden sonra Mahzunoğullarının reisliğini yaptı.

İkrime, Uhud Savaşı'na eşi ile birlikte katıldı. Müşrik ordusuna mensup süvari güçlerinin sol kol kumandanlığını üstlendi. Peygamber Efendimize (a.s.m.) karşı girişilen mücâdele ve savaşlarda hem maddî yardımda bulundu, hem de bizzat katıldı. Diğer taraftan Hudeybiye Barışı Müslümanlar ile Müşrikler arasında sulh ortamını sağlayıp, kısa bir süre de olsa huzur ortamı sağlanmışken, bu huzuru bozanlar arasında yer aldı. Yüzlerini örtüp Benî Bekirîlerle birlikte Huzaalıların mekânını bastı. Uyumakta olan bir çok insanı katletmeleri sonucu Hudeybiye barış anlaşmasının hükmünü çiğneyerek barışın sona ermesine sebep oldu.

İkrime, Mekke'nin fethi sırasında olay çıkaranlar arasında da yer aldı. Arkadaşları ile birlikte oluşturduğu çete, başlarında Hâlid bin Velid'in bulunduğu Mekke'ye giren Müslüman birliğini ok yağmuruna tutarak kan dökülmesine sebep oldu. Hâlid bin Velid bunları bozguna uğrattı. Bütün gücüyle Müslümanlara karşı düşmanlığını devam ettirmesi, her fırsatta saldırmaktan geri durmaması ve çok tehlikeli oluşu gibi sebeplerden ötürü Efendimiz tarafından görüldüğü yerde öldürülmesine izin verildi. Mekke'nin fethi ile birlikte genel af ilân edilip, müşriklerin fetihden önce yapmış buldukları zulümlerin hesabının sorulmayacağı ve herkesin hayatından emin olacağı ilân edilirken, çok az sayıdaki kişi bunun dışında bırakıldı. Bunlardan birisi de İkrime oldu.

İkrime, öldürülme korkusuyla gizlice Mekke'den kaçtı. İkrime'nin kaçışından sonra hanımı Ümmü Hâkim Müslüman oldu. Eşinin affı için Peygamber Efendimizin huzuruna çıktı. Gelen hanım, **"bu ümmetin firavunu"** olarak değerlendirilen Ebu Cehil'in gelini ve Müslümanların azılı düşmanı İkrime'nin hanımı idi. Peygamber Efendimiz bu isteği kabul ederek İkrime'yi affettiğini kendisine söyledi. Peygamber Efendimizin huzurundan mutlu bir şekilde ayrılan Ümmü Hâkim, eşini bulmak için yola koyuldu. Çok sıkıntılı ve uzun bir yolculuktan sonra Yemen'de eşini buldu. Ona, **"Senin için Resulullahtan af diledim"** dedi. İkrime, duydukları karşısında şaşkınlık geçirdi. Sonunda birlikte geri döndüler.

Peygamber Efendimiz, henüz onlar gelmeden bir uyarıda bulundu. İkrime'ye saldırılmamasını ve rencide olmaması için de babasından asla söz edilmemesini Sahabeye tembihledi. **"Yanınıza Ebul Cehil'in oğlu İkrime, mü'min ve muhacir olarak geliyor. Sakın babası hakkında kötü söylemeyin. Çünkü, ölüye kötü**

söylemek ölüye değil, diriye zarar verir.” Hâlâ tereddüt geçiren İkrime, eşine, **“Ya Ümmü Hâkim, Muhammed benden o kadar fenalık görmüşken eman verdi mi?”** diye tekrar sordu. İkrime ve hanımı Mekke’de Peygamber Efendimizin huzuruna çıktılar. Resulullah onları ayakta ve gülyüzle karşıladı. Huzura giren İkrime, eşinin kendisine affedildiğini söylediğini hatırlatınca, Yüce Peygamber, **“Hanımın doğru söylemiş”** diyerek İkrime’ye karşılık verdi. İkrime bu görüşme sonunda Müslüman oldu ve **“Ey Allah’ın Resulü! Bundan sonra Müslümanlara karşı olan düşmanlığımın iki mislini kâfirlere göstereceğim”** dedi.

Risale-i Nur’da, Sahabîlerin Peygamber Efendimizi (a.s.m.) görüp ona tabi olduktan sonra bütün kötü alışkanlıklarını tamamen terk edip Müslüman oldukları belirtilir. Örnek olarak Hâlid bin Velid ve İkrime ibni Ebî Cehil’in pederlerinin gittikleri yolu tamamen terk edip, bütün ruh u canlarıyla İslâmiyet’e girdikleri ve gayet fedâkârca davrandıkları hatırlatılmaktadır.

Hz. İkrime (r.a.) Peygamber Efendimiz(a.s.m.) tarafından Beni Hevazin’in zekatını toplamakla görevlendirildi. Hz. Ebubekir’in (r.a.) halife seçilmesinden sonra irtidat edenlere karşı hazırlanan orduda yer alarak savaştı. Askerî bir birliğin başında Müseylime’nin üzerine gönderildi. Ayrıca Umman, Mehre ve Deba’da bulunan mürtedlerle savaştı. Şam ve çevresinin fethinde hazır bulundu. Ayrıca, Suriye ve Filistin’in fethi sırasında Bizanslılarla yapılan Ecnadeyn savaşına katıldı.

Hz. İkrime (r.a.) en son Yermük savaşına katıldı ve bu savaşta aldığı yetmiş yakın ok ve kılıç darbesinden sonra şehit oldu (634).